

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša: vai minētais ir spēkā arī tad, ja ražotājiem ir tiesības uz pilnīgu priekšnodokļa atskaitīšanu, jo uz kapitālieguldījumu precēm attiecas atskaitījumu koriģēšana (Direktīvas 77/388/EEK 20. pants)?

⁽¹⁾ OV 1996, L 297, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1977, L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 14. septembrī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – Energiavirasto

(Lieta C-578/18)

(2018/C 427/24)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Energiavirasto

Atbildētāji: A, Caruna Oy

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK ⁽¹⁾ atcelšanu 37. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka personu, kas ir tīkla uzņēmuma patērētājs lietotājs un pēc kuras lūguma regulatīvajā iestādē ir tikusi ierosināta lieta pret tīkla uzņēmumu, ir jāuzskata par “skarto pusi” minētā panta 17. punkta izpratnē, kuru skar regulatīvās iestādes lēmums un kurai līdz ar to ir tiesības celt prasību valsts tiesā par valsts regulatīvās iestādes lēmumu, kas ir pieņemts attiecībā uz tīkla uzņēmumu?
- 2) Vai patērētājam lietotājam, ja pirmajā jautājumā apzīmētā persona nav jāuzskata par “skarto pusi” Elektroenerģijas tirgus direktīvas 2009/72/EK 37. panta izpratnē, atrodoties sūdzības iesniedzēja pamatlietā statusā, ir, pamatojoties uz kādu citu juridisko pamatu, no Savienības tiesībām izrietošas tiesības piedalīties viņa iesniegta lūguma par pasākumu veikšanu izskatīšanā regulatīvajā iestādē vai tiesības ierosināt izskatīt lietu valsts tiesā, vai arī uz šo jautājumu ir jāatbild saskaņā ar valsts tiesībām?

⁽¹⁾ OV 2009, L 211, 55. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. septembrī iesniedza cour d'appel de Liège (Beļģija) – Ministère public, Ministre des Finances du Royaume de Belgique/QC, Comida paralela 12

(Lieta C-579/18)

(2018/C 427/25)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājas: Ministère public, Ministre des Finances du Royaume de Belgique

Atbildētāji: QC, Comida paralela 12

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu ⁽¹⁾, 79. pantam atbilst tāds valsts tiesiskais regulējums, kas ieviests ar *loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises* [1977. gada 18. jūlija Vispārējā likuma par muitas un akcīzes nodokļiem] 266. pantu, atbilstoši kuram gadījumā, kad Savienības muitas teritorijā tikušas pretlikumīgi ievestas preces, kurām piemērojams ievedmuitas nodoklis, persona, kura ir civiltiesiski atbildīga par šī pārkāpuma izdarītāju, bet pati šajā pārkāpumā nav piedalījies, ir solidāri atbildīga par attiecīgo muitas parādu?

⁽¹⁾ OV L 269, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. septembrī iesniedza *Oberlandesgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – RB/TÜV Rheinland LGA Products GmbH u.c.

(Lieta C-581/18)

(2018/C 427/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītājs: RB

Atbildētāja: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 18. panta pirmajā daļā noteiktā diskriminācijas aizlieguma adresāti ir ne tikai ES dalībvalstis un Savienības iestādes, bet arī privātas puses (LESD 18. panta pirmās daļas tieša iedarbība uz trešajām personām)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga un LESD 18. panta pirmā daļa nav piemērojama attiecībās starp privātām pusēm, vai LESD 18. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma neļauj ierobežot apdrošināšanas segumu līdz apdrošināšanas gadījumiem, kuri rodas Francijas pamatteritorijā un aizjūras teritorijās, tāpēc, ka Francijas kompetentā iestāde, *Bureau central de tarification* [Centrālais cenu birojs], nav apstrīdējusi attiecīgo noteikumu, lai gan šis noteikums ir pretrunā LESD 18. panta pirmajai daļai, jo tas ietver netiešu diskrimināciju valstspiederības dēļ?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, ar kādiem nosacījumiem var attaisnot netiešu diskrimināciju gadījumos ar iedarbību uz trešajām personām? It īpaši, vai apdrošināšanas seguma teritoriālu ierobežošanu līdz apdrošināšanas gadījumiem, kuri rodas konkrētā ES dalībvalstī, var attaisnot ar apdrošināšanas sabiedrības ierobežota atbildības pienākuma argumentu tad, ja vienlaikus attiecīgajos apdrošināšanas līgumos ir paredzēts, ka sērijveida zaudējumu gadījumos segums par apdrošināšanas gadījumu un segums par apdrošināšanas gadu ir ierobežoti līdz konkrētai summai?
- 4) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai LESD 18. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja apdrošinātājs, pārkāpjot LESD 18. panta pirmās daļas prasības, ir izmaksājis atlīdzību tikai par apdrošināšanas gadījumiem, kuri radušies Francijas pamatteritorijā un aizjūras teritorijās, tas nevar iebilst, ka atlīdzība nevar tikt izmaksāta, jo pašlaik jau ir sasniegta seguma maksimālā summa, ja apdrošināšanas gadījums ir radies ārpus šīm teritorijām?